

B I L T E N

FESTIVAL RAZVOJNOG KAZALIŠTA • DAN 3 • 20. RUJNA 2012. • STUDENTSKI CENTAR U ZAGREBU • ULAZ BESPLATAN

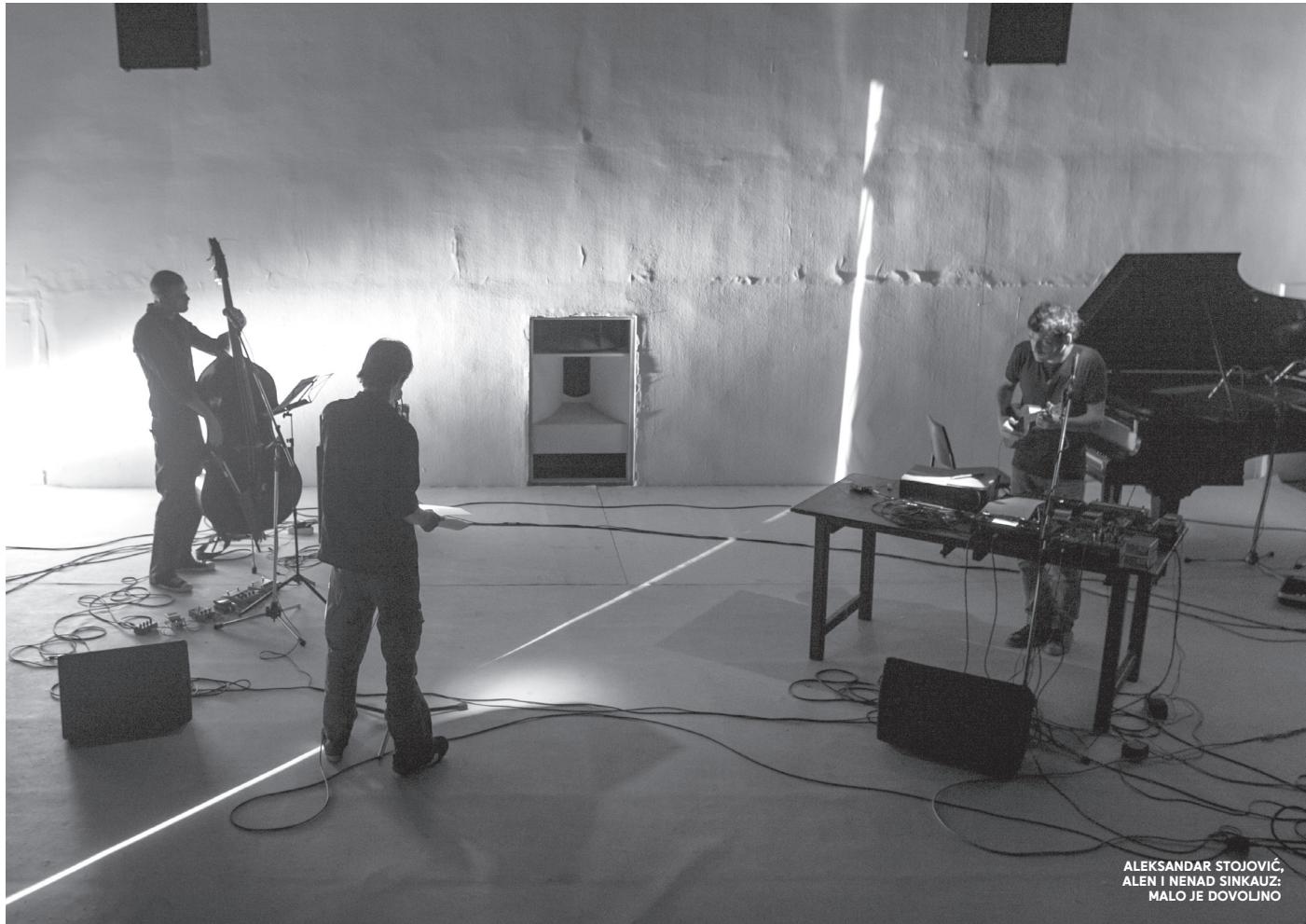
GANZ NOVI UVODNIK

Trećeg dan Novog Ganz novog festivala slijedi i treći ali ganz novi broj biltena festivala. Zasad sve ide po planu (manje–više), pa čak i nove ganz nove neplanirane stvari. Što nas, dakle, čeka danas, a što je bilo jučer? Danas Naja Lee Jensen ima hrvatsku premijeru mobilnog performansa Mobile Homes (Jeste li se prijavili za sudjelovanje? Ako niste, zašto?) u kojemu će kroz 12 minuta dugu vožnju izvrnuti audio sliku grada svakog pojedinog sudionika – sa stetoskopom na srcu ritam grada bit će ritam Vašeg srca. Florentina i Vincent repriziraju jučerašnju ganz novu premijeru plesa ‘Kein Applaus Für Scheisse’. Kritiku njihove izvedbe

pročitajte u tekstu ganz nove kritičarke Matije Mrakovčić u današnjem biltenu. Možete pročitati i osvrt na jučerašnje predavanje Nataše Rajković, Vodič kroz gledanje predstave, kojeg potpisuje Andrea Kovač.

Za kraj dana tu su jedan autorski koncert kojim će vam se predstaviti Egidija Medekaište i Ana Horvat i jedna priča o životu koji se pjeva, od publike i kritike hvaljena predstava ‘Malo je dovoljno’, autora Aleksandra Stojkovića te Alena i Nenada Sinkauza. Naravno, ako još dosad niste, posjetite i postav Gumještaj ‘namještaja’, posvuda su po sc-u. Za dogadanja od jučer, posjetite facebook.com/GanzNoviFestival i Ganznozni.sczg.hr. Najavu za sutrašnji program pogledajte na zadnjoj stranici biltena. Spremni za treći Novi Ganz novi dan? Onda krenite za nama!

— Uredništvo biltena i festivalski tim Novog Ganza

ALEKSANDAR STOJOVIĆ,
ALEN I NENAD SINKAUZ:
MALO JE DOVOLJNO

apap

EAEA

Education and Culture BG
Culture Programme

austrijski kulturni forum^{ns}

Republika Hrvatska
Ministarstvo
kulturne

Kulturpunkt.hr

PORT.hr
Kultura tv kulturolozi

Queer.hr

Večernji list

RAD100 STUDENT

outdoor agent!
Member of EFAVENCIA

This work programme has been funded with support from the European Commission.

Program Novog Ganz novog festivala odvija se uz potporu Programa Kultura 2007–2013. Europske Unije u sklopu projekta ‘Apap–Performing Europe’, u suradnji s Austrijskim kulturnim forumom u Zagrebu, te uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Ureda za kulturu Grada Zagreba.

NAJA LEE JENSEN: MOBILE HOMES

APAP – Performing Europe. Premjera 20. 9. od 17–21, izvedbe 21. 9. i 22. 9. od 17–21, Teatar & TD i ulice grada Zagreba. Ulaz besplatan, rezervirajte svoju vožnju na kultura@sczg.hr!

O PERFORMANSU *Mobile Homes* zvučna je instalacija za po jednu osobu. Performativno je

kretanje kroz ulice Zagreba u pokretnom karavanu. Putnik će biti smješten po u stražnji dio karavana, ležeći na krevetu. Prozori su prekriveni, vanjski svijet odvojen je od onoga unutra. Kao putnik, nema pristup vizualnoj orientaciji u pregledu gradskog krajolika kroz koji biva prevezen.

Postoji samo živi zvuk iz prostora kroz pokretna mjesta; grad, karavan i putnik sam. Za vrijeme vožnje, grad će zvučati drugačije, a mogao bi i zvuk vašeg srca, pojačan, jer je dio zvučne instalacije. U *Mobile Homes*, zvuk i prostor grada, karavan i vi, isprepleštete se i nećete znati tko sluša, a tko reproducira zvuk, što je kretanje, a što stajanje u mjestu.

O NAJI Naja Lee Jensen (1981., d/NO) izvedbenica je umjetnica iz Oslo. U svome umjetničkom radu istražuje disciplinu između pozornice i likovne umjetnosti. Imala je BA iz glume (Norveška kazališna akademija, 2010.) i MFA iz likovnih umjetnosti Likovne akademije u Oslu 2012. Više o Naji potražite na stranicama www.najaleejensen.com i na stranicama Ganznovi.sczg.hr.

**ŠTO SE MOŽE DOGODITI AKO SEBI,
UMJESTO KATEGORIZIRANJA I ANALIZIRANJA, PONOVO DOPUSTIMO DA SVIJET ISTRAŽUJEMO I DOŽIVIMO KROZ TIJELO. JE LI TO MOGUĆE? — HOĆEMO LI OTKRITI NEŠTO DRUGO?**

ALEKSANDAR STOJKOVIĆ, ALEN I NENAD SINKAUZ: MALO JE DOVOLJNO

Glazbeno-scenski projekt, 20. 9. u 22:30 u MM centru, ulaz besplatan.

O PROJEKTU: Malo je dovoljno, priznajemo, ali dobre glazbe i lijepih riječi nikada dosta. I zato novi projekt *Malo je dovoljno* koji je okupio vrhunsku ekipu, glazbenike i skladatelje Alenu i Nenadu Sinkauzu (East Rodeo) i muzikalnog pjesnika i piscu Aleksandru Stojkoviću (Goribor) ne smijete propustiti jer ono što vas čeka više je od glazbe i više je od riječi – to je priča o životu koja se pjeva.

Krenuvši od Stojkovićevih priča i pjesama odnosno motiva, te muzičkih materijala braće Sinkauz, u ovom projektu Muzičkog salona i Teatra & TD istraživali smo odnose između glazbe i teksta, gradili novu formu i stvorili jedinstveno glazbeno-scensko djelo. Djelo u kojem glazba i tekst povremeno izmjenjuju uloge, pa tekst postaje glazbeni materijal, a glazba narativni element. Tu uskladenost zvuka i riječi možemo istovremeno i misliti i osjećati što čini doživljaj potpunim i potvrđuje da je malo dovoljno, a da sve imamo.

O ALENU: Alen Sinkauz (1978., HR) skladatelj, basist i kontrabasist u raznim glazbenim, kazališnim i multidisciplinarnim projektima. Njegov je rad usmjeren istraživanju transverzalnih glazbenih formi i maksimalnoj otvorenosti prema različitim glazbenim izričajima. Jedna je polovica benda East Rodeo. Sklada glazbu za kratkometražne i dokumentarne filmove, a kazališnim se radom bavi od 2002.

godine. Od 2010. organizira međunarodni festival eksperimentalne i improvizirane glazbe Audioart u Puli. ‘Ima više početaka i svaki početak je drugačiji. Početi od sebe nije loš početak ili, na primjer, od koncepta, ako uopće postoji koncept. Znam početi jednostavno iz mašteta, zamisljavajući moguću scensku situaciju ili krećem iz teksta ili jednostavno iz improvizirane situacije, ali isto tako važno je, a možda i najvažnije, prepoznati s kim se radi.’

SVAKI LJUDSKI ODNOŠ NOSI I STVARA NOVE VRJEDNOSTI.

O NENADU: Nenad Sinkauz (1980., HR), skladatelj, glazbenik i performer. Druga je polovica benda East Rodeo. Od 2001. radi na kazališnim izvedbama (TAM teatromusica, suradnja s Ivanom Sajko ‘Rose is a rose is a rose is a rose’ i ‘Prizori s jabukom’) te kao koautor i izvodač glazbeno-scenskog projekta ‘Malo je dovoljno’.. Nastupio je na nizu glazbenih, kazališnih i filmskih festivala i pozornica diljem Europe. Suraduje na projektima suvremenog plesa s Petrom Hraščanec i Malom Kline te sklapa glazbu za dokumentarne i eksperimentalne filmove. ‘Nikad se nisam pitao zašto

radim kao glazbenik. Krenuo sam od malih nogu svirati klavir i ubrzo se zaljubio u gitaru. Nisam mislio da će biti glazbenik kad odrastem... zapravo sam bio uvjeren da će igrati nogomet.’

O ALEKSANDRU: Aleksandar Stojković (rs, 1973.), pjevač, pjesnik i pisac rođen u Boru. Frontmen i tekstopisac alternativnog rock benda Goribor koji je do sada objavio 8 albuma, od kojih su neki bili proglašeni albumom godine, a većina ih je iznimno hvaljena i od kritike i od publike. Goribor je nastupio na brojnim festivalima u regiji, a svojim je radom izazvao usporedbe s glazbenim imenima poput Joy Divisiona i Ekatarine Velike. Svoj posljednji album ‘Evo je banja’ objavili su 2012. godine za Dancing Bear. Talentiran, muzikalan i kreativan pjesnik, Stojković je do sada objavio 3 zbirke pjesama, a njegovo je iskreno i emocijama nabijeno pjesništvo nerijetko inspirirano životom u rudarskom gradiću na jugoistoku Srbije. ‘Na kraju, bolest i ti ostanešte sami... Sedite u autobusu, ispijate kafu u lokalu, čitate, gledate TV, u krevetu se vrtite čas na jednu čas na drugu stranu... Bolest i ti, napokon sami.’

EGIDIJA MEDEKŠAITE I ANA HORVAT: AUTORSKI KONCERT

20. 9. u 21:30, Teatar & TD - polukružna dvorana, ulaz besplatan

O KONCERTU Muzički salon predstavlja dva mlada skladateljska imena: hrvatsku skladateljicu Anu Horvat, ovogodišnju dobitnicu stipendije Fonda Rudolf i Margita Matz koja je dio lipnja provela na umjetničkoj rezidenciji u Li-

tvi, i njezinu kolegicu, litavsku skladateljicu Egidiju Medkešaitę. Različitim skladateljskim poetika, Horvat i Medekšaitę ipak dijele iznimnu strast za električnom kompozicijom, pa će i na ovom koncertu predstaviti uglavnom svoje električne, te poneku elektroakustičku kompoziciju.

O EGIDIJI Egidija Medekšaitę (1979., LT) – diplomirala na Litvanskoj akademiji za glazbu i kazalište 2007., otad radi na raznim interdisciplinarnim projektima, piše glazbu za plesne izvedbe i filmove, i evo što kaže o glazbi: 'Naučila sam da glazba nije dodatni materijal u kazalištu ili u animaciji. Mora disati na isti način, jednaki je partner koji mora doprinjeti ishodu. A samo vrijeme postaje najbolji sudac, barem što se tiče određivanja vrijednosti konačnoga rada. Zadovoljna sam kada

nakon nekog vremena gledam isti ples, animaciju i kada ni ja ni režiser ne bismo ništa promjenili! To znači da je suradnja bila više nego dobra.'

O ANI Ana Horvat (1985., HR) – završila je studij električne kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, surađuje s umjetnicima različitim području umjetnosti i kaže: 'Ne opterećujem se previše što će raditi nakon što završim s nekom skladbom/projektom i u kojem smjeru želim ići, jednostavno to dolazi spontano.'

NE VOLIM SE PONAVLJATI I UVJEJAK GLEDAM KORISTITI DRUGA SREDSTVA PRI SKLADANJU, ŠTO ELEKTROAKUSTIČKA GLAZBA I OMOGUĆUJE.

Upravo se tu krije čar skladanja elektroakustičke glazbe jer mi je zvuk osnovni gradivni element, a izvor zvuka mogu stalno mijenjati – danas je to možda zvuk akustičkog instrumenta ili ljudskog glasa, sutra zvuk gužvanja ili trganja papira, preksutra neki sintetički zvuk... Tako sam stalno u potrazi za zanimljivim zvukovima za skladbe.'

O Ani i Egidiji više na GanzNovi.sczg.hr i facebook.com/GanzNoviFestival.

OSVRT NA ‘KEIN APPLAUS FUR SCHEISSE’ FLORENTINE HOLZINGER I VINCENTA RIEBEEKA

Predstava je održana 19. 9. 2012. u Teatru & TD.

Negdje po sredini izvedbe postaje jasan naslov *Kein Applaus für Scheisse*, predstave iz ciklusa mladih austrijskih autora, Florentine Holzinger i Vincenta Riebeeka. Nakon punog pogleda na vulvu ili vanjske ženske seksualne organe, podrigivanja i povraćanja te uriniranja po podu, po tudem tijelu, u tuda usta i potom vraćanja te iste tekućine u usta onoga otkud je potekla, naslov kao da govori: *nećemo vam prikazati i govno, nećete pljeskati i zbog njega; ovdje ćemo stati s tjelesnim ekshibicijama*. Publici nenavikloj na prikazu neposrednost, predstava je zasigurno bila šokantna: sve ono što se inače ne prikazuje u zagrebačkim kazalištima, 19. rujna moglo

se vidjeti na velikoj pozornici Teatra & TD u sklopu Novog Ganz novog festivala.

No, je li predstava zaslужila aplauz? Pravo pitanje bilo bi jesmo li uopće gledali predstavu. Jedva zamjetljiv povremeni smiješak Florentine Holzinger i namjerni, publici usmjeren osmijeh Vincenta Riebeeka, pripovijedanje o nastanku predstave i nedavnom godišnjem odmoru glumaca, parodijski usmjereni glazbeni brojevi i plesni interludiji, ironički odmak od 'ozbiljnog' kazališnog dijalogu, boje, perje i gola tijela, te jedan kazališni rekvizit koji se našao u rukama posjetitelja, cijeli koloplet nepovezanih radnji i kretnji uz konstantno obraćanje publici prisutan iz samo jednog razloga: izbrisati granicu predstave i stvarnosti. Želja da ta stvarnost, za koju se publika uvijek nada da je ostala iza kazališnih vrata, bude vraćena u kazališno trajanje, uporabom upravo onoga što nam je svima zajedničko, tijela i humora, bila je misao vodilja cijele izvedbe. Što se, zapravo, dogodilo? Podbacila je sama ideja da postoji stvarnost.

Prvo, uopće stvarnost koja je spoznatičiva, koju možemo odvojiti od bilo koje druge predodžbe i ukazati na nju kao nesumnjiv realitet; drugo, stvarnost koja bi bila djeljiva, pa tako neka koju bi publika i glumci mogli istovremeno razumjeti, neka stvarnost tijela ili stvarnost humora koja bi nam svima bila zajednička; i posljednje, stvarnost kazališta,

mogućnost percepcije kazališne predstave kao trajanja u vremenu koje ovisi isključivo o onome koji tu predstavu gleda, te činjenica simbioze gledalaca i glumaca i odnosa moći koji su češće osviješteni na povišenom dijelu kazališnog prostora.

Tako je u posljednjem dijelu izvedbe otpjevana autorska pjesma o umjetničkom pozivu i jasnije objašnjen podnaslov predstave *Ne trati svoj talent*.

U SUŠTINI, ZAŠTO BI GLUMCI UČILI PJEVANJE, IZVODILI SAVRŠENO USKLAĐENE PLESNE POKRETE, RAZVIJALI DOSJETLJIVE DIJALOGE O SMISLU ŽIVOTA, PRAVILI SE DA IM ZAVRŠENA AKADEMIIA JAMČI ZNANJE I SPOSOBNOST, ODRŽAVALI JASNU GRANICU IZMEĐU SEBE I ONIH KOJI SU IH ŽELJELI VIDJETI I ČUTI, KAD ĆE NA KRAJU, OVAKO ILI ONAKO, DOBITI APLAUZ?

I upravo zbog toga, ova ga predstava zaslžuje. Jer besramno nudi ono što drugi skrivaju, a ono što ne nudi nadoknadiće svijeću o površnosti današnjega gledatelja, koji ionako ne voli da ga se pita kakva je zaista njegova stvarnost.

– Matija Mrakovčić

OSVRT NA 'VODIČ KROZ GLEDANJE PREDSTAVE' NATAŠE RAJKOVIĆ

Održano 19. 9. 2012. u Teatru & TD.

Vodič kroz gledanje predstave Nataše Rajković, druženje koje se odvijalo od 18 do malo iza 19h u ugodnoj atmosferi caffea Teatra & TD, svojevrsna je nadopuna izvedbenom dijelu Novog Ganz novog festivala i ujedno mjesto doticaja 'produkcie' i 'recepce' kazališnog dogadaja.

Nataša Rajković, kazališna autorica i redateljica s dugogodišnjim iskustvom u stvaranju predstava i njihovim organizacijskim kontekstom, svakako je prava osoba koju zainteresirani gledatelj može pitati o aspektima kazališnog djelovanja do kojih samim gledanjem predstave ne može doprijeti. Neformalno izlaganje kretalo se u smjeru razlaganja o prirodi estetskog doživljaja, razumijevanju kazališnog dogadaja i funkciji i poziciji kazališne kritike (i kritičara). S obzirom na strukturu publike, odnosno skupa sudionika druženja, mansom mladih ljudi zainteresiranih za kazalište,

pitanja naznačena u najavi predavanja (što nije imalo intenciju biti *predavanjem*), svakako su aktualna pitanja i od velikog značaja za one koji u kazališne vode tek ulaze. S druge strane, sa stanovišta autora – redatelja, problem razumijevanja predstave jedno je od najznačajnijih, ako ne i najznačajnije pitanje. Zbog toga će i Nataša Rajković, posredno oslikavajući vlastitu poetiku i poimanje kazališta, pokušati dotaknuti stanovište gledatelja u kojih razumijevanje, pak, nije uvijek označeno kao najbitnija komponenta predstave, (iako bi, ukoliko želimo opravdati redateljevu intenciju, svakako trebalo biti). Ukoliko se gledatelj odmakne od želje da razumije, kvaliteta će njegova doživljaja biti u bitnome narušena. Problem razumijevanja predstave dodatno će se zakomplikirati ukoliko je promatramo iz pozicije gledatelja koji je i kritičar, pozicije koja sa sobom nosi i problem odgovornosti, koju možemo promotriti i kao odgovornost za razumijevanje predstave. Kritičar je onaj koji bi trebao biti u prvoj redu *prijatelja kazališta*, stava koji je ujedno prva od pet točaka razumijevanja kazališnog čina, odnosno kazališne predstave. Njegova odgovornost leži u davanju značajne povratne informacije kazališnim autorima, informacije što je nužna za razvitak kazališta. Sadržaj povratne informacije je ujedno i ono što široj publici daje osnovne pojmove i eventualnu podlogu za stvaranje stava o predstavi. Kritika koja polazi iz viška subjektiviteta, grada na osobnom ukusu, podloga je za loše razumijevanje predstave i nešto što se negativ-

no odražava na cijelo polje izvedbenih umjetnosti. Individualna težnja prema razumijevanju kao prvi impuls, te estetska naobrazba kao nadogradnja, uz ono što će Luigi Pareyson pozvati *kongenitalnošću* i što je posljedica obiju komponenta, osnovni je preduvjet za kvalitetnu recepciju kazališnog čina – nešto što ga iznova oživjava i stvara u glavama gledatelja i kritičara. Kritika u tom pogledu dubljim razumijevanjem silnica što se prelamaju u kazališnom činu može baciti jasnije svjetlo na intenciju predstave i, poput mosta između svijeta kazališta i svijeta u kojem je kazalište, omogućiti da se proces razumijevanja lakše ostvaruje.

Slijedeći teze Nataše Rajković, mogli bismo također reći da je značaj kritike uvelike povezan upravo s aspektom estetske naobrazbe – stvaranja gledatelja koji su, nakon početnog impulsa da se upute na predstavu, kadri sami stvoriti kazališnu čaroliju u svojim glavama osjećajući intenciju, poimajući umjetnost. Ovaj značaj kritike ujedno je i njena najvažnija odgovornost, od koje će mnogi suviše brzo pobjeći. No, od odgovornosti ne valja bježati, jer se potencijal za kritičara kakvo kazalište priželjkuje i treba nalazi u svakome tko ne želi podleći subjektivnom i koristiti ukus kao primarni alat prosudivanja. Takav će gledatelj nadograditi vlastito razumijevanje biti iskustveno i estetski nagraden, te svakim novim razmišljanjem i promišljanjem korak bliže onome što je za umjetnost najznačajnije – stvaranju samom.

– Andrea Kovač

'VODOINSTALATER'

'REJECT YOUR SOUL'

JOANNA VAN DER ZANDEN

GANZ NOVA NAJAVA ZA PETAK, 21.9.

Program Novog Ganz novog festivala u petak u 13h otvorit će radionica kustoskih razmjena/promjena, (21.9.-23.9.), u okviru koje će se održati i predavanje Joanne Van der Zanden – *Učesnički formati u kulturnim praksama*. Cilj radionice stimuliranje je kritičke razmjene (i promjene) kulturnih programa i projekata između voditelja projekata kulturnih organizacija. Za radionice zainteresirani se mogu prijaviti na edukultura.sc@gmail.com, a ulaz na predavanje u 18:30 je besplatan.

Od 17 do 21h reprizirat će se pokretni performans *Mobile Homes* Naje Lee Jensen, dok je u 19h u polukružnoj dvorani Teatra & TD na programu komorni balet *Vodoinstalater*, Natalije Manojlović i Gordana Todorova. U sklopu ciklusa mladih hrvatskih autora sodite i pogledajte Mrzim istinu! Olivera Frlića u 20h u sek. U 21:30 u MM centru sc-a slijedi *psilikonska adaptacija bajke Oscara Wildeja*. Adaptacija je naslovljena *Reject Your Soul*, a njeni su protagonisti u liku minijaturnih silikonskih lutaka (Psilicone Theatre). Izvedbu prati glazba mladog hrvatskog duoa ChocoJazz uz Alexandra Forstnera na udaraljkama. Program za petak zatvorit će nastup Antentata u 22:30 u atriju Teatra & TD. Ulaz na sve je besplatan!

– Kultura promjene